

# „חיזרחיים

## הכל

### החיפולגות-

# התאחדו!

קאופמן, איש של"י לשעבר וחבר הפנתרים השחורים בחד"ש לשעבר, הפעיל כיום בתמ"י, הציע לחבריו לקבוצת הימין להשיב לפעילות את מנשה אהרוני, שהיה גיבור בקרנציה הקודמת ולהעמידו כמועמד ליושב ראש הוועד. ניסים רהן, מועמד הימין לתפקיד זה, הסכים לוותר על מועמדותו לאהרוני.

### כל המקופחים

**עסקני תא הסטודנטים של מיפלגת העבודה**, שראו כיצד השליטה על אגודת הסטודנטים נשמטת מבין ידיהם, פנו אל עסקני רק"ח בחיפה כבקשה שילחצו על ועד הסטודנטים הערביים „שלא לשתף פעולה עם הימין.“ ועד הסטודנטים הערביים, מצידו, הודיע למערך שהוא רואה את עצמו משוחרר מכל התחייבות כלפיו אחרי שנציג מטעמם לא נבחר לאחת הוועדות. כישלון אותו נציג היה בתקופה הסוערת שאחרי הבחירות,

הסיבה לכך היתה שאהרוני מקובל בקרב הסטודנטים מהפלגים השונים עקב עמדתו בנושאים מדיניים וחברתיים. הוא ידוע בקרב אנשי השמאל והסטודנטים הערביים כלוחם למען השכבות המקופחות בחברה הישראלית. קאופמן העריך שברוך זו ייפסקו המאבקים האישיים והקט"נ גויים בין שני הגושים ותתגבש קואליציה שתחתוך לרוחב את הימין והשמאל.

חלק נכבד מקבוצת בן-בסט (המערך) קיבל את ההצעה בשימחה. גם ועד הסטודנטים הערביים הסכים לתמוך במועמדותו של אהרוני, אחרי



## שמאל ערבי וימין יהודי

שני חברי ועד הסטודנטים, מימין סעד ג'ראסי, איש נצרת, מוועד הסטודנטים הערביים המשתייכים לרק"ח, יושב לצידו של משה באסה, איש התחיה. באסה היה בזמנו בין המתבצרים בימית, בתקופת המאבק נגד מימוש הסכם השלום.

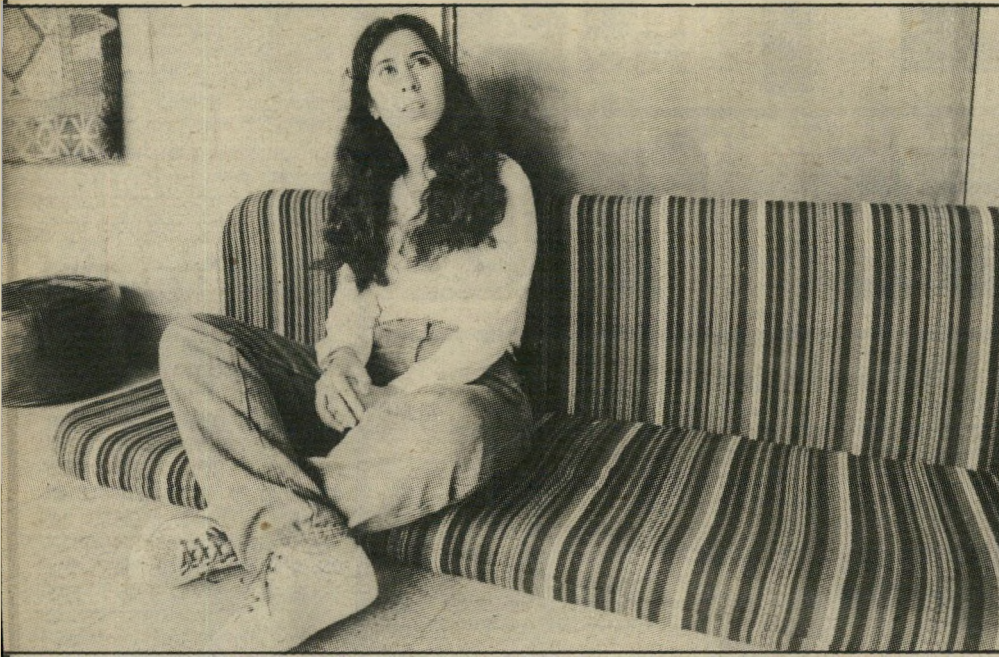
בני עדות-המירוח מהווים רוב כימעט מוחלט גם במועצת-הסטודנטים. רוב מפתיע זה עומד בניגוד מוחלט למאזן הכוחות הערתי באוניברסיטה — מתוך 6000 סטודנטים, 1500 הם בני עדות-המירוח ו-800 ערבים.

אולם גישה פוליטית נאורה ומתקדמת זו לא הצליחה להקיף את כל המקופחים בציבור הישראלי — כוועד הסטודנטים אין אף לא אישה אחת. מנשה אהרוני אירגן לפני בשלושה חודשים הפגנה מול עיריית חיפה כמחאה נגד חלוקה ערתית של כיתה ז' בחטיבת הביניים של בית-הספר יבנה. אחרי שנכנס לתפקידו החדש יום, יחד עם אלי קאופמן, פרויקט לתלמידי שמיניות בעיריית-פיתוח. הסטודנטים יוצאים לעיירות ומציגים את החוגים השונים של האוניברסיטה לפני תלמידי השמיניות. מנשה אהרוני וחבריו לוועד מתכננים כעת מסע התנגדות כלל-ארצי באוניברסיטות

נגד יישום מסקנות דר"ח וערת קצב. חלק מן הסטודנטים באוניברסיטת חיפה אינו רואה את מה שקרה באגודה כמפכה. הם מקבלים כטיבעיות רבה את העובדה שבני עדות-המירוח וערבים הולכים ביחד מפני שלשתי קבוצות אלה יש הרבה מן המשותף. שתי קבוצות מקופחות אלה, הן המאכלסות כיום את מעונות הסטודנטים באוניברסיטה.

הנציגים הנבחרים של ועד אגודת-הסטודנטים בחיפה לא היו אחרי לימודיהם „צעירי חרות“ או „המישמרת הצעירה של מיפלגת העבודה“. כמאבק למען הטבת תנאי הלימודים ותנאי חייהם של הסטודנטים הם רואים עצמם כראשי-חץ במאבק כלל-ארצי למען קידום שכבות המצוקה. הכשורה המעניינת הזאת, אם תוכיח את עצמה, עשויה לשמש דגם אפשרי למהפך פוליטי שישנה את פני החברה הישראלית מן הקצה אל הקצה.

ענת סרגוסטי ויפתח שביט ■



משמאל: ויסאם בשאראת מן הכפר יפיע שליך נצרת. ויסאם בת ה-20 חושבת שיש אינטרס משותף ליהודים מיזרחיים ולערבים. היא משתייכת לוועד הסטודנטים הערביים ולומדת היסטוריה כללית והיסטוריה של המזרח-התיכון. שתי הנשים מתגוררות במעונות הסטודנטים בקמפוס של אוניברסיטת חיפה. שתיהן השתתפו בבחירות האחרונות.

**ברית התחיה — רק"ח** מימין: הסטודנטית גילה טרוסי מנהריה. היא תלמידת שנה ראשונה להיסטוריה של עם ישראל ומיקרא. גילה מגדירה את עצמה כאשת-תחיה. היא טוענת שהמזרח במישחקי-כוח פוליטיים ולא רואה שיש משהו משותף בין יוצאי עדות-המירוח וערבים.